

F. t. bogføringslov

jer. Kravet om rimelighed indebærer, at beskrivelsen ikke nødvendigvis skal udformes, så alle og enhver kan benytte den. Beskrivelsen skal derimod udformes, så de grupper, der har en naturlig interesse i bogføringen, uden besvær kan overskue og benytte systemerne.

Beskrivelsen skal omhandle virksomhedens systemer vedrørende registreringer og de systemer, der benyttes til fremfindning og udskrivning af regnskabsmateriale. Her forstås såvel manuelle systemer som edb-systemer, herunder systemernes interne kontroller.

Beskrivelsen skal sikre, at virksomheden selv, revisor, skattemyndigheder, politimyndigheder og andre relevante myndigheder skal kunne følge, hvorledes bogføringen fungerer. Dette har navnlig vist sig at være vanskeligt i sager om økonomisk kriminalitet. Også i andre sammenhænge har det vist sig vanskeligt for udefra kommende at overskue virksomhedens bogføring. Derfor stiller forslaget også krav om, at beskrivelsen skal affattes på et sprog, som er naturligt for de offentlige myndigheder. De sprog, som for tiden er naturlige for offentlige myndigheder, er dansk, svensk, norsk og engelsk. Kravet skal ses i lyset af forslagets § 15, som også tilgodeser offentlige myndigheders kontrolbehov.

Beskrivelsen af bogføringen skal laves ud fra virksomhedens art og omfang, således at mindre virksomheder ofte ikke behøver at lave beskrivelser af samme omfang som større og mere komplekse virksomheder. Såvel virksomhedens størrelse, branche og kompleksitet kan her være af betydning. Kan en udefra kommende med en rimelig viden om bogføring og edb indenfor rimelig tid overskue virksomhedens bogføring, f.eks. hvis der er ganske få transaktioner i løbet af perioden, følger det af kravet om art og omfang i stk. 1, at den bogføringspligtige ikke nødvendigvis skal lave en særskilt beskrivelse af bogføringen.

Beskrivelsen af systemerne, som efter § 3 er en del af regnskabsmateriale, skal opbevares i 5 år, jf. forslagets § 10. Skifter virksomheden systemer, skal den gamle systembeskrivelse gemmes af hensyn til dokumentationen af tidligere foretagne registreringer.

Beskrivelsen kan opbevares elektronisk, når bortses fra beskrivelsen af, hvorledes regnskabsmateriale fremfindes og udskrives i klarskrift, som skal opbevares på papir i et klart, forståeligt og læsbart format, jf. forslagets § 10, stk. 3. Denne beskrivelse skal blandt andet indeholde oplysning om adgangskoder m.v., og om hvorledes krypterede data oversættes, det vil sige at selve dekrypteringsnøglen skal forefindes som en del af beskrivelsen.

Bekendtgørelsen om statsautoriserede og registre-

rede revisorers erklæringer m.v. forudsætter i § 4, stk. 4, at revisor oplyser i konklusionen, hvis virksomhedens beskrivelse af bogføringssystemet i henhold til forslagets § 14 er mangelfuld eller helt mangler.

Til § 15

Bestemmelsen er overført fra den nugældende bekendtgørelses § 20. I forhold til den eksisterende bestemmelse er forslaget dog udvidet, således at myndighedernes adgang til regnskabsmateriale også omfatter adgangen til vederlagsfrit at få omregnet transaktioner i fremmed valuta til danske kroner samt oversættelse af interne bilag og systembeskrivelser til dansk. Bestemmelsen giver ikke ret til at kræve oversættelse af eksterne bilag.

Den tidligere bestemmelse var desuden afgrænset til at gælde de situationer, hvor regnskabsmateriale var opbevaret på elektronisk medium eller lignende. Forslaget er udstrakt til at gælde uanset opbevaringsmedium, selvom det må forventes, at bestemmelsen nok fortrinsvis vil blive benyttet i de tilfælde, hvor den bogføringspligtige opbevarer regnskabsmateriale på edb-medium.

Kravet om udskrivning i klarskrift medfører, at offentlige myndigheder kan kræve en udskrivning på papir eller mikrofilm. Er den bogføringspligtige og den offentlige myndighed enige herom, kan kravet dog opfyldes ved, at den bogføringspligtige udleverer en elektronisk kopi af materialet til myndighederne.

Bestemmelsen forudsættes i et vist omfang anvendt i forbindelse med efterforskning af økonomisk kriminalitet, skatteansættelser og andre situationer, hvor myndighederne - eventuelt efter retskendelse - har en ret til at kræve indsigt i virksomhedens regnskabsmateriale. Hjemlen til at kræve indsigt i en virksomheds regnskabsmateriale vil ikke skulle benyttes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med styrelsens konstatering af overtrædelser af bogføringsloven, fordi årsregnskabslovens § 64, stk. 2, allerede indeholder hjemmel til at indkræve sådanne oplysninger.

Forslaget indeholder ikke en selvstændig ret for myndighederne til at få adgang til regnskabsmateriale. Bestemmelsen har således kun virkning, hvis myndighederne i henhold til anden lovgivning eller ved retskendelse har ret til regnskabsmateriale. Forslaget giver derfor i sig selv ikke ret til f.eks. at fjerne regnskabsmateriale fra virksomheden.

Den bogføringspligtige er efter bestemmelsen forpligtet til at efterkomme ønsket fra offentlige myndigheder, såfremt myndighederne i øvrigt er berettiget til at kræve indsigt i virksomhedens regnskabsmateriale. Det foreslås lovfæstet, at den bogføringspligt-